

גליון 144
פרו וישלח
י"ג כסלו תשפ"ה

ילדי הצדיק

הפלה לעני כי יעטוף

מודברי מורינו הרב שליט"א

בעין העדשה

ר' חנניה בן עקטיא - סיוול 19

רואים ניסים

אבדתי טלפון שמאוד יקר לי באוטובוס שהנהג לא היה יהודי.

כשקלטתי את זה התחלתי להתקשר לטלפון שלי, ואין קול ואין עונה.

נלחצתי מאוד. הבטחתי 10 ₪ לילדי הצדיק. התקשרתי שוב ומיד הנהג עונה, הוא שואל אותי: איפה אתה?

הוא אומר לי אני במרחק 4 דקות ממך, חכה, אני מביא לך את זה.

נס מוחלט!

הדמעות של העני הזה ששופך את הדמעות שלו בתרעומות, אין להקדוש ברוך הוא יותר תאנה, יותר הנאה מהתפלות של העני. הקדוש ברוך הוא תאב לשמוע את התפלה שלו. כי הוא לוקח לו את השכל בכונה כדי שיבכה.

לפעמים לוקחים לאדם בכונה את השכל כדי שיבכה בהתבודדות, עד מתי אין לי שכל ללמוד; רבונו של עולם מה קורה כאן למה יש לי שכל לתקן שלחן, למה בדיוק בגמרא אין לי שכל.

כיון שה' רוצה שהאדם הזה יבכה והוא יעלה את כל התפלות, אין להקדוש ברוך הוא יותר הנאה, יותר חשק מאשר לשמוע את התפלות של אותו עני שבור הלב עם התרעומות שלו, והתפלה הזאת היא מעלה את כל התפלות בעולם.

תפלה לעני עם לב נשבר בשניה אחת זה מתקבל, זה מעלה את כל התפלות.

דוד המלך ראה את כל החלונות שבשמים, כל השערים של הרקיע סגורים, ופתאום מגיע תפלה של עני עם תרעומות, עם צעקות, למה אני עני, למה אין לי שכל. וזה ישר מבקע את הרקיע, מעלה את כל התפלות, גם את התפלה של דוד שנמצאת כבר כמה שעות עד שמיישהו יפתח את השערים.

הוא ראה שאפילו התפלה שלו לא עולה, היא נעצרת שם, היא נמצאת שם באיזה רקיע, באיזה מסך, באיזה שער היא נעצרת, לא עולה. פתאום באה תפלה של עני שבור לב וזה מפוצץ את כל השערים וכל התפלות עולות. החליט דוד המלך אני גם יהיה עני, הוא התחיל להגיד את התפלה: "תפלה לדוד הטה ה' אזנך ענני כי עני ואביון אני".

דבר המשגיה

לדיים צדיקים ומתוקים

שלום וברכה!

או הכל או לא כלום, לא הלך לי אז לא צריך, ועוד שכל דבורים מקרים מהסוג הזה.

כל אלו הם משפטים רעים ושלילים וינעקב אבינו בעת מלחמתו עם עשו הרשע הוא נהג בדיוק ההפוך מכך.

"ויחץ את העם..." ואמר: "אם יבא אל המחנה האחת והכהו... והיה המחנה הנשאר לפלטה."

כך כל אחד בעבודת ה' צריך לזכר וללכת בדרך הזאת; "אסור לותר" - אם לא הצלחתי ולא הגעתי למה שרציתי, אני אמשיך ואשתדל ואעשה את מה שאוכל.

כפי שרש"י מפרש: "והיה המחנה הנשאר לפלטה" - "בעל כרחו, כי אלחם עמו".

(ליקוטי הלכות - או"ח - ר"ח ו) "כי בזה אני חזק שבעל כרחו יהיה מכרח להניחני שיהיה נשאר לי על כל פנים מחנה הנשאר לפליטה כי אלחם עמו על זה בלחו של הצדיק"

בברכת א גויט שבת,
המשגיח נפתלי ביק.

בתקופה בה חל ספור המעשה שלנו, עברו כבר מאה שנה, מאז כבשו נוסעי הצלב הראשונים את ארץ הקודש. בינתיים נערך גם מסע הצלב השני והשלישי, מבלי להביא בחשבון את הפעולות הקטנות, כגון מסע הים של הדוכס היינריך אריה, כדי להוציא את ארץ ישראל מרשות המוסלמים.

סלח אל-דין השולטן הכביר והגיבור של מצרים, התקדם במסע ניצחונות שעל אחרי שעל, עד שבשנת ד' אלפים תתקמ"ח הכה סמוך לטבריה את הנוצרים מכה נצחת וכבש את ירושלים בחזרה. המאורעות הללו עוררו באירופה מבוכה גדולה והתרגשות עצומה. ערי המסחר העשירים על חוף הים התיכון, בעיקר בדרום צרפת ואיטליה, פחדו לעתיד גאותם הכלכלית שבאה בגלל קשרי המסחר שקיימו עם המזרח הקרוב.

באירופה לא חבקו ידים לנוכח המאורעות הללו. האפיפיור לוציוס השני שלח אגרת אל כל מושלי המערב הכבירים והאפטריאך של ירושלים הירקליוס הוביל את האגרת ממקום למקום, מחצר מלכות לחצר מלכות.

הינריך השני, מלך אנגליה והדוכס מנורמנדיה, קרא את שריו, נסיכו וצבאו ללונדון הברירה. גם המלך וילהלם משוטלנד ובנו דוד, השתתפו באספה זו. **לאחר שחשבו אנגליה, ובראשם המלך ובנו, יורש העצר, הנסיך ריכרד מפוטון, המכונה אחר כך בהיסטוריה לב אריה** - קבלו את הצלב, ערכו מלכי אנגליה וצרפת בלויית כל הנסיכים של שתי המדינות פגישה במישור שבין גיסוריס וטרי, סמוך לגבול נורמנדיה וצרפת.

תחת אילן רב פארות, ששלה את צלו למרחקים, נפגשו נסיכי נורמנדיה עם אדוניהם, מלך צרפת. שליחי האפיפיור נשאו נאומים נלהבים, מלך צרפת. שליחי האפיפיור נשאו נאומים נלהבים. מלך צרפת, וכמעט כל הדוכסים הנסיכים והאבירים של ממלכתו הגדולה, עשו כדוגמת האנגלים והנורמנים והחליטו למסע צלב נוסף, שכוונתו מסע מלחמה אכזרית וקשה לכבוש את ארץ ישראל מידי המוסלמים.

השחר היהודי

סיפור בהמשכים | פרק כ"א

בצפונה של אירופה, ובפרט בדנמרק ובפרילנד, זכו דרשות ההגמונים שהטיפו למסע הצלב, להישגים רבים. במיוחד הצליחו בגרמניה. הקיסר האדיר של העולם המערבי, הזקן מגזע ההוהנשטויפים פרידריך ברברוסה, סרב אמנם בכנוס רבי המלוכה בשטרסבורג, לקבל החלטה סופית, אולם קרא לכנוס כללי במינץ.

כאן הופיעו כל השרים והכמרים של גרמניה וכולם החליטו להצטרף למסע הצלב, אשר בראשו נצבו הקיסר ובנו, הנסיך פרידריך משוובן. ככה התכוננה נדידת עמים ענקית מהמערב למזרח. **שלשה המלכים הכבירים שבעולם רצו להסתער במלא כחם הצבאי על המזרח ולכבוש את ארץ ישראל.**

השלשה נגשו להכנות ביסודיות רבה. הכריזו על שמיטת החובות של כל נוסע הצלב. מלבד זאת, הרשו להם למשכן את כל נכסיהם, כדי שיהיה בידם להצטייד כראוי לקראת מסע הצלב. באותה עת ועונה קבעו את **מעשר סלח אל-דין, כדי לאפשר לעניים להשתתף במסע.**

והכוונה של מעשר סלח אל-דין היתה שכל מי שנמנע ואינו יוצא למסע הצלב, חייב לתרום עשירית מנכסיו לטובת המגבית. גם על היהודים הוטל המס הזה והם התחייבו לספק את האמצעים לנוסעי הצלב.

כל מי שסרב לשלם את מעשר סלח אל דין או העריך את רכושו פחות משהערכוהו השלטונות, הובא בנחושתיים והוטל לבור אסורים עד שסילק את הסכום שנתבע ממנו. הכריזו גם על שלום כללי ואסרו כל ריב ומלחמת אחים.

לאחר שמלכי צרפת ואנגליה הוציאו סכומים ענקיים מנתיניהם במגבית מעשר סלח אל דין, השתמשו בכסף זה למרות הכרזת השלום, לעריכת מלחמות דמים חדדיות. ערים וכפרים עלו באש, נתפסו שבויים או נרצחו.

בני המלך האנגלי הצטרפו למלך צרפת המנצח, על מנת להלחם יחד אתו נגד אביהם. העיר מנס, שהמלך הינריך הבטיח להיות לה לסתרה, מאחר שהיא עיר מולדתו ומקום קבורת אביו, נעזבה מאתו והופקרה בפחדנות לאויב, ולבסוף היתה למאכולת אש.

המשך בשבוע הבא בע"ה.

מלאכת הצובע - ב

מלוקט משולחן ערוך ומגדולי הפוסקים

ל"ט מלאכות שבת

○ וכן אסור להטיל צבע לתוך מים או שאר משקין כדי לשנות מראיתם, אף שאין פגות לעשות עין הצבע ואין דברים אלו ממיני עין הצבע.

○ העושה עין הצבע בשבת, חייב משום צובע, כגון שמערב מיני סממנים או צבע במים, או שמערב צבעים שונים יחד כדי לקבל צבע חדש.

○ ויש אומרים שאסור רק מדרבנן. ואם צריך לצביעת המים כמו שדרך לצבע המים ולשפף בכלי זכוכית לנוי, או שעושה זאת כדי לתקן המראה עבור הקונים חייב לכלי עלמא.

נא לה יעמדו על הפרק

על אשר נדב ליכם אותם
ליטול חלק במפעל הגדול
"חברת ילדי הצדיק"

דפואה שלימה
זוה מרים בני
ליאורה אניה,
סימה בת רבקה,
פולינא בת סימה.

זרע של קיימא
יהונתן בן מיכל,
ישראל בן ברויה,
יעל בת ברויה
רחל,
לאה בת חנה,
רחמים בן רחל.

לעיילי נשמת
מנחם מנדל בן
חיים.

הצלה
שמעון בן אסתר,
מנחם בן חיה אינא,
מלכה בת טרוח
מרים גיטל,
אהרן בן לאה,
ברוריה רחל בת
צפירה אשנב,
יצחק בן מוריה,
משה בן הודיה,
יוסף חיים בן
אפרת,
שמואל בן שרה,
נחמן בן יונת,
אברהם דוד בן
שירה נחמה,
לוי יצחק בן אפרת,
נתנאל אליהו בן
שושנה מירב,
יהודה אריה בן
נחמה רבקה,
אהרן נתן נחמן,
שרה נפתלי הרץ,
שמואל איזיק, אדל
בני חיה,
ברכה בת מזל,
נעה בת ברכה,
גאיה יעל בת ברכה,
נחשון בן ברכה,
נתן בן מלכה,
ליאורה אניה בת
פולינא.

יהי רצון מן קדם אבותינו די בשמיא
שתזכו בזכות הכל פיהם של תינוקות של
בית רבן שאין בהם חטא לכל הישועות
ברחמיך

- חברת תקוני הכללי בשבת 14:00 - 15:00
- חברת אבות וبنים בשבת 15:00 - 16:00
- החברות הקבועות בימות החול 17:20 - 18:40
- חברת תקוני הכללי והלכה 19:20 - 20:00

כלם מזמנים לבוא באופן אישי,
מנצחה לדאוקם
המשגיח

ליקוטי עצות

כנס

1. תקון לכעס הוא תענית וזה עקר מעלת התענית, על כן ביום התענית מתגרה הפעל דבר באדם ומזמין לו פעם כדי לקלקל את התענית.
2. על כן צריך שמירה תרה לזה לשמר את עצמו מאד מאש של הפעס ביום התענית, כי עקר מעלת התענית הוא מה שמכניע את הפעס.
3. על ידי אכילת שבת נכנע ונתבטל הפעס.
4. כעס מזיק לעשירות, וכשהיצר מסית לאדם שיכעס, ידע שבזאת השעה ישפיעו לו מלמעלה איזה סף ממון והיצר רוצה לקלקל זאת השפעה של העשירות.
5. על ידי קלקול השפעה של העשירות שבא על ידי הפעס, על ידי זה נפגם שמו ונפשו. אבל קשומר את עצמו מפעס וכשבא לאיזה פעם הוא מתגבר על יצרו ומאריך אפו וכובש פעסו, על ידי זה זוכה לעשירות ועל ידי זה מגדיל שמו ונפשו וזוכה לשם טוב, וכל הנפשות תאבים להכלל בנפשו, וזוכה לקרב נפשות הרבה לשם יתברך שזה עקר כבוד השם יתברך.

אני קיבלתי את יום רביעי. במשך כ-20 שנה, מאז נישואי ועד יום פטירתה, הייתי קם כל יום רביעי בבוקר ונוסע לאמא, מבית שמש למודיעין עילית, ונמצא איתה במשך כל היום כולו. קונה לה את מה שהיא צריכה, יוצא איתה לטיול, כולל עזרה והתארגנות ליציאה-לטיול, שלא היתה פשוטה כלל וכלל. הייתי מסב איתה לסעודה, משוחח עימה, מנעים את זמנה, ומשתדל לדאוג לצרכיה. יום שלם. פעם בשבוע. שבוע אחרי שבוע. לא שנה ולא שנתיים. 20 שנה – ביום רביעי.

אתה מבין שקביעות כזו זה אומר לא לוותר בשום מצב; לא כשקשה לך בבית, לא כשאתה עצמך מרגיש לא טוב, לא כשקמת על צד ימין ולא כשקמת על צד שמאל, ולא כשילדיך צריכים אותך ולא כשפרנסתך מציקה לך.

בכל מצב בכל תנאי. בכל מזג אוויר. בכל מצב-רוח. אתה קם ונוסע. ותמיד ביום רביעי. המשך בשבוע הבא בע"ה.

אנשי הצדיק

ש"ק - א' - תקצ"ט

פעם אחת בא מוהרנ"ת אצלם ושאלו אותו איזה חשבון עמק: היות שפכר אחד חכם גדול יגע את עצמו במה שנים על זה עד שפתרה.

בקש מהם מוהרנ"ת, שיתנו לו חדר מיוחד ושהה שם ערך שעה וחצי ועמד עם רגל אחד על הספסל והשניה על הארץ והתעמק בחשבון ופתרו במקום.

וספרו לו, שזה הפכר יגע את עצמו במה שנים בפתרון החשבון וכשפתרו עשה יום טוב וסעדה מרב שמחה. לקח מוהרנ"ת זכרונו לברכה את החשבון שוב וצירף אליה איזה מספר, ואמר להם: "עתה אפלו יגע את עצמו הפכר במה שנים לא יעמד עליה!"

כיבוד אב ואם

עובדות והלכות על המצווה החשובה

המשך משבוע שעבר.

תקציר: לאחר שחלה בגל הראשון של הקורונה וראה מה שקרה לאלו שהרדימו אותם, הודיעו לו; שזהו אם המצב ימשיך להחמיר כמו שהיה יהיו חייבים מחר, יום רביעי להרדים אותו.

הם הלכו, ואני נשארתי עם עצמי ועם מחשבתי. חשבתי שזה הולך לקראת הסוף. לא האמנתי שאשרוד את ההנשמה במצבי. הגעתי כבר לבית החולים עם סיפורי רקע. מה שקורים היום 'חולה בסיכון'.

ואז ברגע האחרון, בשעת לילה מאוחרת, בין מחשבה אחת לשניה, פרצתי בבכי נורא מעומק הלב, התפללתי בכל כוחותיי, וזעקתי רחישית במילים אלה: "אמא! אמא! (עליה השלום), את כבר בשמים, יודעת את האמת, מחר יום רביעי, אל תתני שירדימו אותי, ביום רביעי, אל תתני... את לא תתני!... ואז נרדמתי, או התעלפתי, לא ברור...

מה היה פשר פנייתי אל אמי, ומה היה הקשר ליום רביעי? – הנה ההסבר.

אמי עליה השלום היתה ידועת חולי, מאז שאנחנו הילדים זוכרים אותה. היא עברה לא עלינו שיתוק ילדים, ולעת בגרותה היתה מוגבלת. כולנו נישאנו ברוך השם והלכנו איש איש לדרכו ולעירו, אבל את אמא לא הזנחנו! היא היתה זקוקה לנו. מאז נישואי התגוררתי בבית שמש, ואמא עליה השלום גרה עם אבינו שליט"א במודיעין עלית. עשינו תורנות בין האחים והאחיות, מתי יילך כל אחד להיות לצידה ולסעוד אותה.

להשקיע בדרך

חמש אפשרויות לתרום לילדי הצדיק

- אשראי טלפוני**: חיינו עכשיו: 02.532.532.4 שלוחה 2
- לידי המשגיח**: הרב נפתלי ביק הי"ד 052.715.6621
- בנדירים פלוס**: כתבו בחיפוש: ילדי הצדיק
- בהוראת קבע**: קוד מוסד 27397 על שם "ילדי הצדיק"
- בהעברה בנקאית**: בנק מרכנתיל 17 סניף 621 חשבון 099930 על שם "ילדי הצדיק"

